

23. marz 1972.

7

Nr. 7.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 68 15. júní 1971,
um tekjuskatt og eignarskatt.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. og 3. mgr. 3. gr. orðist svo:

Nú vinnur gift kona, sem er samvistum við mann sinn, fyrir skattskyldum tekjum, og eiga þá hjónin rétt á því, að dregin séu 50% frá þeim tekjum hennar, áður en skattgjald er lagt á tekjur þeirra hjónanna, enda sé teknanna ekki aflað hjá fyrirtæki eða félagi, sem hjónin, annað hvort eða bæði, eða ófjárráða börn þeirra eiga eða reka að verulegu leyti, sbr. 3. mgr. Nú telja hjón sér hagfelldara, að tekjur konunnar séu sérstaklega skattlagðar, og geta þau þá krafizt þess, að skattur sé á þau lagður sitt í hvoru lagi. Ómagafrádráttur allur skiptist þá til helminga á milli hjónanna. Annar frádráttur en persónuleg gjöld konunnar telst við útreikninginn hjá eiginmanninum.

Þegar gift kona vinnur við fyrirtæki eða félag, sem hjónin, annað hvort eða bæði, eða ófjárráða börn þeirra eiga eða reka að verulegu leyti, á hún rétt á því, að helmingur launa hennar eða áætlaðs hluta hennar af sameiginlegum hreinum tekjum hjónanna, miðað við beint vinnuframlag hennar við öflun teknanna, verði dreginn frá sameiginlegum tekjum hjónanna. Aldrei skal þó koma hærri fjárhæð til frádráttar af þessum sökum en nemur $\frac{1}{4}$ hluta persónufrádráttar hjóna samkvæmt B-lið 1. mgr. 16. gr., sbr. 53. gr.

2. gr.

C-liður 1. mgr. 5. gr. orðist svo:

Sameignarfélag með ótakmarkaðri ábyrgð félagsaðila, enda séu þau skráð í firmaskrá og hafi við siðustu álagningu verið sjálfstæðir skattþegnar. Hjón ein sér eða með ófjárráða börnum sínum geta ekki myndað sameignarfélag, er sé sjálfstæður skattþegn. Við skráningu sameignarfélags skal tekið fram, hvort félagið skuli vera sjálfstæður skattþegn. Óskráð sameignarfélag, sem við siðustu álagningu fyrir gildistöku þessara laga voru sjálfstæðir skattþegnar, skulu teljast það framvegis.

Á önnur sameignarfélag skal ekki lagður skattur sem sjálfstæða skattþegna. Eignum og tekjum slíkra félaga skal skipt milli félagsaðila í samræmi við félagssamning þeirra og þær skattlagðar með öðrum eignum og tekjum félagsaðilanna.

Eigendum sameignarfélags, sem verið hefur sjálfstæður skattþegn, er heimilt að breyta um og skipta tekjum þess og eignum milli sín til skattlagningar, sbr. 2. mgr.

þessa staflíðs. Slikt félag getur eigi orðið sjálfstæður skattþegn siðar né heldur sameignarfélag, sem ekki urðu það við skráningu eða voru það ekki við síðustu álagningu.

3. gr.

1. Síðasti málsliður A-liðs 1. mgr. 7. gr. orðist svo:

Til slíkra tekna telst fæði, húsnæði, afnot bifreiða og hver önnur hlunnindi, sem látnu eru í té og jafna má til kaupgreiðslu.

2. 1. mgr. D-liðs 1. mgr. 7. gr. orðist svo:

Vextir eða arður af hlutabréfum, skuldabréfum og öðrum innlendum og erlendum verðbréfum, svo og vextir af sparisjóðsinnstæðum, útistandandi skuldum og öðrum arðberandi kröfum. Undanþegnir skattskyldu eru þó vextir af skattfrjálsum sparisjóðsinnlánnum samkvæmt 21. gr. og vextir af stofnsjóðsinnstæðum félagsmanna í samvinnufélögum.

3. 3. mgr. D-liðs 1. mgr. 7. gr. falli niður.

4. Á eftir 3. mgr. E-liðs 1. mgr. 7. gr. komi ný málsgrein, 4. málsgrein, og breytist málsgreinatalan samkvæmt því. Málsgreinin verði svo hljóðandi:

Selji skattþegn íbúðarhúsnæði, sem verið hefur íbúðarhæft í eigu hans skemur en þrjú ár, en kaupir annað íbúðarhúsnæði innan árs eða byggir hús til íbúðar, áður en þrjú ár eru liðin frá söludegi, skal ágóði af sölunni ekki talinn til skattskyldra tekna, ef hið keypta íbúðarhúsnæði eða nýreista hús er að rúmmáli jafnstórt eða stærra en hið selda. Ef það er minna að rúmmáli, skal ágóði af sölunni teljast hlutfallslega til skattskyldra tekna. Við kaup og sölu skulu tímamörk miðuð við dagsetningu kaupsamnings, en við nýbyggingu, að húsið sé íbúðarhæft. Ákvæði þessi raska ekki fyrirætlun laganna um skattskyldu, þegar eigin vinna, sem ekki hefur verið skattlögð, fæst greidd í söluverði íbúðarhúsnæðis.

4. gr.

9. gr. orðist svo:

Ef félag, sem er sjálfstæður skattaðili og hefur varasjóð, myndaðan af skattfrjálsum framlögum, ráðstafar honum til annars en þess að mæta rekstrarhalla fyrirtækisins, skal telja þá fjárhæð að viðbættum tuttugu af hundraði (20%) til skattskyldra tekna á því ári. Það telst ráðstöfun á fé varasjóðs samkvæmt framansögðu, ef félag ver einhverju af eignum sínum með eftirgreindum hætti:

- A. Veitir hluthöfum, stjórnendum félags eða öðrum lán í peningum eða öðrum verðmætum eða kaupir af þeim verðbréf, sem ekki eru viðkomandi rekstri félagsins.
- B. Veitir hluthöfum, stjórnendum félags, eigendum sameignarfélags, aðilum samvinnufélags eða öðrum nokkur friðindi beint eða óbeint umfram venjulegar eða eðlilegar launagreiðslur og arðsúthlutun eða úttekt af höfuðstól í sameignarfélagi, sem sé meiri en svari til 10% ársvaxta af bókfærðu eigin fé félagsins.
- C. Kaupir eign óeðlilega háu verði að dómi skattayfirvalds. Skal þá meta, hvert verð geti talizt hæfilegt. Mismun hins raunverulega kaupverðs og matsverðs telst ráðstafað úr varasjóði og úthlutun arðs úr félaginu, ef keypt hefur verið af hluthafa.

Nú hefur félag, sem myndað hefur varasjóð samkvæmt 2. mgr. 17. gr., ráðstafað fé á einhvern þann hátt, sem greinir í A—C-liðum þessarar greinar, og fellur það þá til skattgreiðslu samkv. ákvæðum 1. mgr. þessarar greinar, þó eigi hærri fjárhæð en nemur varasjóði í lok skattársins að viðbættu 20% álagi skv. 1. mgr.

Nú hrökkva hreinar árstekjur félags að viðbætti þeirri hreinni eign, sem félagið á umfram varasjóð og hlutafé, eigi fyrir skatt- og útsvarsgreiðslum og því

varasjóðstillagi, sem undanþegið er skattgreiðslu skv. lögum þessum, og er þá heimilt að taka þá fjárhæð, sem á vantar, úr varasjóði.

Arðjónunarsjóði, eftirlaunasjóði og aðra sjóði, sem ekki eru stofnaðir með skattfrjálsum framlögum, má ekki telja sem varasjóð.

5. gr.

B-liður 12. gr. falli niður, og breytist staflíðaröð samkvæmt því.

6. gr.

Á eftir 4. mgr. 14. gr. komi ný málsgrein, 5. mgr., svo hljóðandi:

Auk frádráttar skv. 1.—4. mgr. þessarar greinar skal frá beinum tekjum sjómannanna af fiskveiðum á íslenskum fiskiskipum draga 8% teknanna, áður en skattur er á þær lagður.

7. gr.

1. Í 4. tl. A-liðs 15. gr. falli niður orðið „viðskiptavildar“.

2. Síðari málslíður 1. mgr. B-liðs 15. gr. falli niður.

Orðin „sbr. þó D-lið“ falli niður úr 3. mgr. B-liðs 15. gr.

3. 1. málslíður 3. tölul. C-liðs 15. gr. orðist svo:

Bygginga og annarra mannvirkja en íbúðarhúsnæðis.

4. Á eftir 5. mgr. C-liðs 15. gr. komi ný málsgrein, sem verður 6. málsgrein, og breytist málsgreinatalan samkvæmt því. Málsgreinin er svo hljóðandi:

Verði almennar verðbreytingar til hækkunar á eignum þeim, sem taldar eru í 1. og 2. tl. A-liðs 1. mgr. hér að framan, er skattþegni heimilt að fyrna slíkar eignir sérstakri, óbeinni fyrningu, sem reiknuð skal af krónutölu þeirra fyrninga, sem hann notar á árinu með heimild í 1.—3. tl. C-liðs þessarar greinar. Skulu þær ákveðnar eftir verðhækkunarstuðli, sem svari til hinna almennu verðbreytinga, er átt hafa sér stað á skattárinu. Við ákvörðun verðhækkunarstuðuls fyrir húseignir skal hafa til hliðsjónar breytingar á vísitölu byggingarkostnaðar. Verðhækkunarstuðul fyrir fyrnanlegar eignir í atvinnurekstri samkvæmt 1. tl. A-liðs greinarinnar skal einkum miða við verðbreytingar á þeim eignum, sem fluttar eru til landsins. Heimilt er að ákveða mismunandi verðhækkunarstuðla fyrir mismunandi tegundir eigna. Verðhækkunarstuðlar skulu ákveðnir af fjármálaráðuneytinu í samráði við Hagstofu Íslands. Þeir skulu birtir að liðnu hverju skattári, svo fljótt sem verða má.

5. 1. mgr. D-liðs 15. gr. orðist svo:

Til viðbótar þeirri föstu fyrningu, sem um ræðir í C-lið, er heimilt að fyrna eignir þær, er getur í 1.—3. tl. C-liðs, aðrar en íbúðar- og skrifstofuhúsnæði, með sérstakri fyrningu, er nemi að hámarki 30% af heildarfyrningarverði þeirra, að frádræginni hækkun vegna endurmats skv. ákvæðum til bráðabirgða I. Eigandi ræður, hvenær hann notar heimild þessa, en aldrei má hann nota meira en fimmta hluta þessara sérstöku fyrninga á einu ári.

6. 2. mgr. D-liðs 15. gr. falli niður.

7. 3. mgr. D-liðs 15. gr. orðist svo:

Eigi má mynda rekstrarhalla vegna fyrningar samkvæmt 1. mgr. og ekki nota þessar fyrningar til að fresta yfirfærslu tapa frá fyrri árum.

8. 5., 6. og 7. málslíður 5. mgr. D-liðs 15. gr. falli niður.

9. 1. mgr. E-liðs 15. gr. orðist svo:

Fyrningarverð íbúðarhúsnæðis skal vera jafnt fasteignamatsverði.

8. gr.

16. gr. laganna orðist svo:

Frá hreinum tekjum heimilisfastra manna hér á landi, eins og þær eru ákveðnar skv. lögum þessum, skal draga sem hér segir:

A. Fyrir einstaklinga 145 000 kr.

B. Fyrir hjón 220 000 kr., telji þau fram sitt í hvoru lagi, sbr. 2. mgr. 3. gr., 145 000 kr. hjá hvoru.

C. Fyrir hvert barn, sem er á framfæri skattþegns og ekki fullra 16 ára í byrjun þess almanaksárs, þegar skattur er lagður á, 30 000 kr. Hér með teljast stjúpbörn, kjörbörn og fósturbörn, sem meðlag er ekki greitt með.

Ef foreldrar búa saman ógift, skal frádráttur vegna barna skiptast til helminga milli þeirra. Búi foreldrar ekki saman og annað þeirra hefur barn hjá sér, en hitt greiðir meðlag, skal frádráttur einnig skiptast til helminga milli þeirra. Meðlagsgreiðsla skal ekki talin til tekna hjá því foreldri, sem við henni tekur, og ekki til frádráttar hjá því foreldri, sem innir hana af hendi.

Ef einstætt foreldri (stjúeforeldri, kjöforeldri, fósturforeldri) heldur heimili og framfærir þar börn sín, má það draga frá skattskyldum tekjum auk frádráttar skv. 1. mgr. upphæð, er nemur 60 000 kr., að viðbættum 6 500 kr. fyrir hvert barn.

Frá tekjum þeirra, sem eru á framfæri í foreldrahúsum eða við nám, skal draga það, sem útheimtist þeim til framfæris eða menningar, eftir nánari ákvörðun skattfyrivalda.

Um heimild skattstjóra til að veita aukinn frádrátt og lækka tekjuskatt fer eftir því, sem segir í 52. gr.

9. gr.

17. gr. laganna orðist svo:

Félög þau, sem um ræðir í A-lið 1. mgr. 5. gr., mega draga frá hreinum tekjum sínum útborgaðan arð allt að 10% af nafnverði hlutafjár eða stofnfjár.

Ef nokkuð af hreinum tekjum félaga samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar, svo og félaga samkvæmt B-, C-, D- og E-liðum 5. gr., er lagt í varasjóð, er sú upphæð undanþegin tekjuskatti og skal koma til frádráttar við ákvörðun skattgjaldstekna, þó eigi hærri fjárhæð en nemur $\frac{1}{4}$ hluta af hreinum tekjum félags, eftir að frá hafa verið dregnar þær fjárhæðir, sem um ræðir í 1., 3. og 4. mgr. þessarar greinar, en áður en tekjuskattur og tekjuútsvar, sem greitt hefur verið á árinu, er dregið frá tekjum.

Félög þau, sem um ræðir í B-lið 1. mgr. 5. gr., mega draga frá hreinum tekjum sínum, sem myndast vegna viðskipta við félagsmenn, það fé, sem þau greiða félagsmönnum sínum í árslok eða færa þeim til séreignar í stofnsjóði samkvæmt lögum nr. 46 13. júní 1937, í hlutfalli við viðskipti þeirra á árinu, sbr. 5. mgr. Vexti af stofnsjóðsinnstæðum skal samkvæmt 11. gr. draga frá skattskyldum tekjum allt að því hámarki, sem ákveðið er í fyrrgreindum lögum um samvinnufélög, 3. gr. 7. tl.

Félög, sem hafa það að meginmarkmiði sínu að vinna úr eða selja afurðir félagsmanna sinna, eða að því leyti sem félög annast slíka starfsemi, mega þau draga frá hreinum tekjum sínum, sem myndast vegna viðskipta við félagsmenn, það fé, sem þau úthluta félagsmönnum sínum í hlutfalli við framlög þeirra af afurðum. Fé, sem þannig er úthlutað, telst ekki til skattskyldra tekna hjá félaginu, en til tekna hjá einstökum félagsmönnum.

Hafi félög þau, sem um ræðir í 3. mgr. þessarar greinar, viðskipti við aðra en félagsmenn sína, eru allar hreinar tekjur af viðskiptunum skattskyldar hjá félagunum. Við ákvörðun skattgjaldstekna er þessum félögum þó jafnan heimilt að draga frá arð af viðskiptum við félagsmenn sína á skattárinu, er nemi allt að $\frac{2}{3}$ hlutum

hreinna tekna. Í smásöluverzlun skal þó slikur afsláttur aldrei nema meira en 6% af viðskiptum félagsmanns.

Innlend váttryggingarfélög mega draga frá tekjum sínum það fé, er þau leggja til hliðar til að inna af hendi skyldur sínar við váttryggingartaka eða váttryggða.

Við ákvörðun hreinna tekna samkvæmt 1.—4. mgr. þessarar greinar skal eigi telja með skattskyldar tekjur samkvæmt ákvæðum 9. gr., og frá skal draga yfirfæranleg töp frá fyrri árum, shr. 2. mgr. B-liðs 11. gr., og frádrátt samkvæmt 6. mgr. þessarar greinar.

Eigi má mynda yfirfæranlegt rekstrartap með greiðslum þeim eða framlögum, sem um ræðir í 1.—4. mgr. þessarar greinar.

10. gr.

1. B-liður 22. gr. orðist svo:

Búþening skal telja svo sem hann væri framgenginn í fardögum næst á eftir og með verðlagi, er ríkisskattstjóri ákveður til 1 árs í senn.

2. Aftan við D-lið 22. gr. bætist nýr málslíður, svo hljóðandi:

Hafi skattþegn fyrir gildistöku laga þessara eigi notað svo háan frádráttarhundraðshluta, má hann þó eigi hækka frádráttinn meira árlega en svo, að hámark náist í fjórum jöfnum áföngum.

3. 2. málslíður 1. mgr. E-liðs 22. gr. falli niður.

11. gr.

25. gr. orðist svo:

I. Tekjuskattur þeirra manna, sem tekjuskattskyldir eru samkvæmt lögum þessum, skal reiknast svo:

Af fyrstu 50 000 kr. skattgjaldstekjum greiðist 25%, af tekjum 50 000—75 000 kr. greiðist 35%, en af tekjum yfir 75 000 kr. greiðist 44%.

II. Skattgjald þeirra félaga og stofnana, er um ræðir í 5. gr., skal vera 53% af skattgjaldstekjum.

III. Tekjuskatt, sem ekki nær 100 kr., skal fella niður við álagningu.

VI. Tekjuskatt gjaldenda, sem náð hafa 67 ára aldri á skattárinu, að fjárhæð 5 000 kr. eða lægri, skal fella niður. Tekjuskatt sömu gjaldenda að fjárhæð 5—10 þús. kr. skal lækka þannig, að lækkun réni í beinu hlutfalli við hækkun tekjuskatts.

12. gr.

26. gr. orðist svo:

1. Eignarskattur þeirra manna, sem eignarskattskyldir eru skv. lögum þessum, reiknast þannig:

Af fyrstu 1 000 000.00 kr. skattgjaldseign greiðist enginn skattur.

Af næstu 1 000 000.00 kr. skattgjaldseign greiðist 0.6%.

Af þeirri skattgjaldseign, sem þar er umfram, greiðist 1.0%.

2. Skattur af eignum þeirra innlendu og erlendu félaga og annarra skattskyldra aðila, sem um ræðir í 5. gr., skal vera 1.4% af skattgjaldseign.

3. Eignarskatt, sem ekki nær 100 kr., skal fella niður við álagningu.

13. gr.

32. gr. orðist svo:

Í ríkisskattanefnd eiga sæti þrír menn og þrír til vara. Fjármálaráðherra skipar formann og varaformann nefndarinnar. Skulu þeir fullnægja skilyrðum til að vera skipaðir héraðsdómarar, hafa lokið prófi í hagfræði eða viðskiptafræði, vera lög-

giltir endurskoðendur eða hafa aflað sér sérþekkingar á skattalöggjöf og framkvæmd hennar. Aðra nefndarmenn og varamenn skipar ráðherra til fjögurra ára úr hópi sex manna, sem Hæstiréttur tilnefnir sem hæfa til starfsins.

Þrír menn skulu úrskurða í hverju máli. Skal það vera formaður nefndarinnar eða varaformaður, ásamt tveimur nefndarmönnum eða varamönnum, eftir ákvörðun nefndarformanns hverju sinni.

Ríkisskattanefnd skal vera óháður úrskurðaraðili í ágreiningsmálum út af álagningu skatta, eins og nánar er kveðið á um í lögum þessum. Í nefndina má ekki skipa menn, sem gegna ábyrgðar- eða trúnaðarstöðum við stjórn samtaka atvinnurekenda, stéttarfélaga eða á sviði fjármála og skattheimtu hjá ríki og sveitarfélögum.

14. gr.

Síðasti málslíður 33. gr. fellur niður.

15. gr.

41. gr. orðist svo:

Úrskurði skattstjóra má skjóta til ríkisskattanefndar. Kærufrestur til ríkisskattanefndar skal vera 21 dagur frá uppkvaðningu úrskurðar skattstjóra.

Ríkisskattstjóri hefur heimild til að skjóta úrskurðum skattstjóra til ríkisskattanefndar á næstu þremur mánuðum eftir dagsetningu úrskurðar skattstjóra. Kæurur skulu vera skriflegar og studdar þeim gögnum, sem kærandi telur nauðsynleg.

Ríkisskattstjóri skal koma fram fyrir hönd fjármálaráðherra gagnvart ríkisskattanefnd. Hann skal rökstyðja kröfur sínar og rita greinargerð í málum að því marki, sem hann telur ástæðu til.

Hafi ríkisskattstjóri kært úrskurð skattstjóra, sbr. 2. mgr., skal ríkisskattanefnd senda skattþegni afrit kæru og gefa honum kost á, innan hæfilegs frests, að koma fram með andsvör sín og gögn.

Ríkisskattanefnd skal hafa lagt úrskurði á allar kæurur sex mánuðum eftir að þær bárust nefndinni. Úrskurðir nefndarinnar skulu rökstuddir þannig, að aðilar megi sjá, á hvaða kæruatriðum og skattheimildum álagning sé byggð. Úrslit skal tilkynna ríkisskattstjóra, innheimtumanni skattsins og gjaldþegni þegar í stað. Ríkisskattanefnd skal fela ríkisskattstjóra að annast útgáfu úrskurða nefndarinnar árlega. Heimilt er að stytta úrskurði í útgáfu þessari, en tryggt skal, að úrskurðir, sem gildi hafa, komi fyrir almenningssjónir.

Skattþegni er heimilt að krefjast þess, að hann eða umboðsmaður hans með skriflegu umboði fái að flytja mál sitt fyrir ríkisskattanefnd. Ríkisskattanefnd getur einnig ákveðið sérstakan málflutning, ef mál er flókið eða hefur að geyma vandasöm, lögræðileg úrlausnarefni. Málflutningur má vera munnlegur, ef ríkisskattanefnd leyfir. Um málflutning skulu gilda almennar reglur um málflutning fyrir héraðsdómi, eftir því sem við á. Úrskurðir í þessum málum skulu vera rökstuddir, og er nefndin ekki bundin við þau tímatakmörk um afgreiðslu máls, sem sett eru í næstu málsgrein hér á undan.

Nú telur nefndin mál ekki nægilega upplýst, og getur hún þá beint til málsaðila að afla frekari gagna eða upplýsinga máli til skýringar.

Úrskurður ríkisskattanefndar er fullnaðarúrskurður um skattfjárhæð. Ágreining um skattskyldu má bera undir dómstóla.

Ríkisskattanefnd skal úrskurða kæurur um gjöld, sem skattstjórar leggja á samkvæmt ákvæðum laga um þau efni. Gilda ákvæði þau, sem að framan eru rakin, um slíkar kæurur, eftir því sem við á. Ríkisskattstjóri skal koma fram gagnvart ríkisskattanefnd fyrir hönd gjaldkrefjenda.

16. gr.

42. gr. orðist svo:

Ríkisskattstjóri skal auk þess, sem annars staðar er ákveðið í lögum þessum um störf hans, hafa eftirlit með störfum skattstjóra og gæta þess, að samræmi sé í störfum þeirra og skattaákvörðunum. Hann skal setja þeim starfsreglur og verklagsreglur og kynna þeim dóma og úrskurði, sem þýðingu hafa. Hann skal hafa á hendi framkvæmd tvísköttunarsamninga við önnur ríki, sbr. 4. mgr. 2. gr.

Ríkisskattstjóri getur af sjálfsdáðum rannsakað hvert það atriði, er varðar framkvæmd laga þessara svo og annarra laga um skatta og gjöld, sem álögð eru af skattstjórum. Getur hann í því skyni krafizt allra upplýsinga hjá skattstjórum, umboðsmönnum þeirra, lánastofnunum og öðrum þeim, er í 36. gr. greinir.

Við embætti ríkisskattstjóra skal starfa rannsóknardeild, er hafi með höndum rannsóknið samkvæmt lögum þessum, sbr. 4. mgr. 36. gr. og 2. mgr. þessarar greinar. Forstöðumaður deildarinnar, skattrannsóknarstjóri, stýrir rannsóknarstarfi hennar í samráði við ríkisskattstjóra.

Nú telur ríkisskattstjóri ástæðu til að breyta ályktun skattstjóra um skattákvörðun samkvæmt lögum þessum, enda séu uppfyllt skilyrði 38. gr., ef um hækkun er að ræða, eða öðrum lögum um skatta og gjöld, sem lögð eru á af skattstjórum, og getur hann þá gert gjaldþegni skatt að nýju. Heimilt er gjaldanda að kæra slíka álagningu til ríkisskattanefndar eftir reglum 41. gr.

17. gr.

45. gr. orðist svo:

Fjármálaráðherra hefur eftirlit með því, að skattstjórar, ríkisskattstjóri og ríkisskattanefnd ræki skyldur sínar. Hann hefur rétt til að fá sendar framtalsskýrslur og krefja skattstjóra og ríkisskattstjóra skýringa á öllu því, er framkvæmd laga þessara varðar.

18. gr.

6. mgr. 48. gr. orðist svo:

Nefnd, sem í eiga sæti þrír menn, formaður ríkisskattanefndar og tveir lögfræðingar, sem fullnægja skilyrðum til að vera skipaðir héraðsdómarar og fjármálaráðherra skipar til fjögurra ára í senn, skal ákveða sektir samkvæmt 1., 3. og 4. mgr. þessarar greinar, nema ríkisskattstjóri eða sökunautur óski, að máli verði vísað til dómstóla. Formaður ríkisskattanefndar skal vera formaður nefndarinnar. Ríkisskattstjóri skal koma fram fyrir hönd fjármálaráðherra. Nefnd þessi getur og ákveðið sektir vegna annarra gjalda, sem skattstjórar leggja á, nema ríkisskattstjóri eða sökunautur óski þess, að máli verði vísað til dómstóla.

Um meðferð mála skal farið eftir 41. gr., eftir því sem við á.

19. gr.

49. gr. orðist svo:

Skattstjórum, umboðsmönnum skattstjóra, ríkisskattstjóra, skattrannsóknarstjóra, ríkisskattanefnd og nefnd samkvæmt 6. mgr. 48. gr. er bannað, að viðlagðri ábyrgð eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um brot í opinberu starfi, að skýra óviðkomandi mönnum frá því, er þeir komast að í sýslan sinni um tekjur og efna-hag gjaldþegna.

Hið sama gildir um þá, er veita aðilum samkvæmt 1. mgr. aðstoð við starf þeirra eða á annan hátt fjalla um framtalsskýrslur manna.

20. gr.

Í 53. gr. komi í stað orðanna „árið 1972“ orðin: árið 1973.

21. gr.

1. mgr. 55. gr. orðist svo:

Fjármálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd þessara laga, svo sem nánar um ákvörðun tekna og eigna, störf skattstjóra, ríkisskattstjóra, skattrannsóknarstjóra, ríkisskattanefndar og nefndar samkvæmt 6. mgr. 48. gr.

22. gr.

1. Ákvæði til bráðabirgða I og II falli niður.

2. Ákvæði til bráðabirgða III verði ákvæði til bráðabirgða I og orðist svo:

Heimilt er atvinnufyrirtækjum á árunum 1971—1972 að endurmeta fyrnulegar eignir sínar, samkvæmt 1. og 2. tl. 2. mgr. A-liðs 15. gr., sem þau höfðu eignast fyrir árslok 1968 og hafa síðan átt. Endurmatsverð eigna samkvæmt 2. tl. 2. mgr. A-liðs 15. gr. skal teljast jafnt fasteignamatsverði samkvæmt fasteignamati því, sem staðfest var á árinu 1971. Endurmatshækkun fasteigna skal telja til heildarfyrningarverðs samkvæmt B-lið 15. gr.

Heimild til endurmatshækkunar lausafjár samkvæmt 1. tl. A-liðs 15. gr. tekur til lausafjár, sem atvinnufyrirtæki hafa eignast á árunum 1960 til 1968 að báðum árum meðtöldum. Skip, sem verið hafa í eigu skattþegns síðan fyrir 1960, er heimilt að endurmeta eftir sömu reglum. Aldrei má endurmatshækkun að viðbættu bókfærðu verði eignar vera hærri en sennilegt gangverð hennar. Endurmatshækkun má að hámarki vera 20% — tuttugu af hundraði — af upphaflegu kaup- eða kostnaðarverði viðkomandi eignar, og skal afskrifa hana á 5 árum, nema raunverulegur endingartími eignarinnar sé skemmri. Þá skal afskrifa hana á þeim tíma.

Hækkun bókfærðs verðs eigna samkvæmt mati þessu telst ekki til skattskyldra tekna. Þeir, sem óska eftir að endurmeta lausafé sitt, skulu senda skattstjóra greinargerð um matið ásamt nauðsynlegum gögnum. Skal þar m. a. sérgreina þær eignir, sem endurmeta skal. Skattstjóri skal úrskurða matið án ástæðulausrar tafar. Skattþegn, sem ekki vill sætta sig við úrskurð skattstjóra, getur skotið máli sínu til ríkisskattstjóra, sem kveður upp fullnaðarúrskurð.

Fjármálaráðuneytið setur í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd matsins.

3. Ákvæði til bráðabirgða V og VI falli niður.

4. Ákvæði til bráðabirgða IV verði II og ákvæði til bráðabirgða VII verði III.

23. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og koma til framkvæmda við álagningu skatta til ríkissjóðs fyrir skattárið 1971.

Ákvæði 13. gr. um nýja skipan ríkisskattanefndar, 3. mgr. 15. gr. og ákvæði 18. gr. skulu þó eigi taka gildi fyrr en 1. október 1972, og skal ríkisskattanefnd samkvæmt lögum nr. 68/1971 og nefnd samkvæmt 48. gr. þeirra laga starfa og halda óbreyttum heimildum sínum til þess tíma.

Gjört í Reykjavík, 23. marz 1972.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Halldór E. Sigurðsson.